

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 12 maj 2020
Nr. ref.:AGJ 1560/20

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI193/18

Parashtrues

Agron Vula

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Ac.
nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018, lidhur me mospërmbarimin e
Vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës, A 02 158/07,
të 25 shkurtit 2008**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Agron Vula (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), nga Gjakova.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës kërkon vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018, lidhur me mospërmbarimin e Vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPMK), A 02 158/07, të 25 shkurtit 2008 dhe aktvendimeve gjegjëse të gjykatave të shkallës së parë dhe të dytë, që kanë vërtetuar Vendimin e KPMK-së.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018, lidhur me mospërmbarimin e Vendimit të KPMK-së, A 02 158/07, të 25 shkurtit 2008, nga Komuna e Gjakovës.
4. Parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit, përkitazi me mospërmbarimin e vendimit të lartpërmendur të KPMK-së nga Komuna e Gjakovës, i cenonjë atij të drejtat e garantuara me nenet 31 [E drejta për një Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike], 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenet 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe 13 [E drejta për zgjidhje efektive], të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe i përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 17 dhjetor 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 20 dhjetor 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu, gjyqtar raportues, si dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha (anëtarë).
8. Më 27 shkurt 2019, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrim të kërkesës dhe një kopje e saj iu dërgua Gjykatës së Apelit.
9. Më 25 qershor 2019, Gjykata kërkoi dosjen e plotë të lëndës nga Gjykata Themelore në Gjakovë.

10. Më 5 korrik 2019, Gjykata Themelore në Gjakovë i dorëzoi Gjykatës dosjen e lëndës, e cila përmbante vetëm disa nga vendimet gjyqësore të nxjerra nga gjykatat e rregullta në rastin në fjalë.
11. Më 27 nëntor 2019, Kolegji Shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe vendosi që kërkesa të shqyrtohet në një datë të mëtejme, pas pranimit të dokumenteve dhe sqarimeve shtesë nga Komuna e Gjakovës.
12. Më 5 dhjetor 2019, Gjykata kërkoi nga Komuna e Gjakovës që ta njoftojë nëse është mbajtur ndonjë procedurë disiplinore ndaj parashtruesit, duke pasur parasysh Vendimin e KPMK-së, A 02 158/07, të 25 shkurtit 2008.
13. Më 13 dhjetor 2019, Komuna e Gjakovës dorëzoi një përmbledhje dokumentesh të ndryshme lidhur me rastin, si dhe komentet e saj lidhur me pretendimet e parashtruesit të kërkesës.
14. Më 11 mars 2020 dhe 22 prill 2020, Kolegji Shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
15. Më 22 prill 2020, Gjykata njëzëri votoi dhe vendosi: (i) kërkesa është e pranueshme; dhe, (ii) mospërmbarimi i Vendimit të KPMK-së, A 02 158/2005, i 25 shkurtit 2008, i cili ishte vërtetuar në procedurë përmbarimore nga Gjykata e Apelit, si shkallë e fundit, me aktvendimet Ac.nr.1459/15 dhe Ac. nr. 516/16, të 26 tetorit 2015, përkatësisht 4 dhjetorit 2017, ka shkaktuar shkelje të nenit 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 dhe 13 të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

16. Parashtruesi për herë të tretë dorëzon në Gjykatën Kushtetuese kërkesë për moszbatim të Vendimit të KPMK-së, të 25 shkurtit 2008. Në dy kërkesat e para, Gjykata kishte nxjerrë dy aktvendime për papranueshmëri, gjegjësisht Aktvendimin nr. KI57/09, të 14 dhjetorit 2010 dhe Aktvendimin nr. KI216/13, të 23 janarit 2014.
17. Në Aktvendimin nr. KI57/09, Gjykata kishte konstatuar se kërkesa e parashtruesit ishte e parakohshme, sepse Komuna e Gjakovës ishte ankuar në Gjykatën e Qarkut në Pejë dhe se çështja ende nuk ishte zgjidhur me vendim të formës së prerë. Rrjedhimisht, Gjykata e kishte refuzuar si të papranueshme kërkesën nr. KI57/09, për shkak të mosshterimit të të gjitha mjeteve juridike (në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës).
18. Në Aktvendimin nr. KI216/13, Gjykata kishte shpallur kërkesën e parashtruesit qartazi të pabazuar, duke konstatuar se Vendimi i KPMK-së kishte urdhëruar Komunën e Gjakovës që ta zhvillojë procedurën disiplinore ndaj parashtruesit të kërkesës dhe jo që ta kthejë atë në vendin e punës.
19. Gjykata konsideron se kërkesa në shqyrtim është kërkesë e re, duke pasur parasysh se janë zhvilluar disa procedura dhe janë marrë vendime gjyqësore,

lidhur me rastin në fjalë, pas nxjerrjes së dy aktvendimeve të saj (KI57/09 dhe KI 216/13).

20. Rrjedhimisht, Gjykata do t'i vlerësojë posaçërisht të gjitha veprimet dhe procedurat që janë zhvilluar nga viti 2014 e tutje, duke pasur parasysh se procedurat që janë zhvilluar para vitit 2014 kanë qenë objekt trajtimi në dy aktvendimet e lartcekura të Gjykatës Kushtetuese.
21. Në këtë vazhdë, Gjykata vëren se në gjykatat e rregullta janë zhvilluar paralelisht disa grupe të procedurave gjyqësore, të natyrës kontestimore, administrative dhe përmbartimore. Këto procedura janë zhvilluar të ndërlidhura me njëra-tjetrën, që nga viti 2003 deri në vitin 2018 dhe si të tilla janë paraqitur kronologjikisht më poshtë (me theks të veçantë në procedurat e zhvilluara që nga viti 2014).

PROCEDURAT E ZHVILLUARA PARA VITIT 2014

A. Procedurat administrative dhe kontestimore

22. Nga dokumentet e përfshira në kërkesë rezulton se parashtruesi i kërkesës ka qenë i punësuar në Njësitin e Zjarrfikësve në Komunën e Gjakovës, si Shef i Preventivës dhe Hulumtimit të Zjarrit.
23. Më 19 gusht 2003, Kryeshefi Ekzekutiv i Kuvendit Komunal të Gjakovës nxori Aktvendimin 12 nr. 01-139, për “suspendimin e përkohshëm” të parashtruesit nga vendi i punës - duke filluar nga 20 gushti 2003 e deri në përfundimin e procedurës për konstatim të përgjegjësisë së tij disiplinore. Sipas këtij vendimi, gjatë tërë kohës së suspendimit, parashtruesit të kërkesës do t'i kompensoheshin 1/2 (gjysma) e të ardhurave të tij mujore.
24. Më 20 gusht 2003, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Kuvendin Komunal të Gjakovës, “për Kryeshefin Ekzekutiv”. Nga shkresat e lëndës rezulton se Komisioni Disiplinor i Komunës së Gjakovës asnjëherë nuk ka vendosur përkitazi me ankesën e parashtruesit. Po ashtu, parashtruesi nuk kishte marrë asnjëherë asnjë vendim nga Komuna e Gjakovës, lidhur me ankesën e tij.
25. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesëpadi në Gjykatën Komonale në Gjakovë, kundër vendimit të lartpërmendur të Kryeshefit Ekzekutiv të Komunës së Gjakovës.
26. Më 17 janar 2005, Gjykata Komonale në Gjakovë, me Aktgjykimin C. nr. 1357/04, kishte konstatuar se Vendimi i Kryeshefit Ekzekutiv të Komunës së Gjakovës ishte i pavlerë juridike, sepse nuk ishte në përputhje me Urdhëresën Administrative nr. 2003/2 për zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi shërbimin civil të Kosovës dhe detyroi Komunën e Gjakovës që parashtruesin ta kthejë në vendin e tij të punës, si dhe t'ia kompensojë shpenzimet procedurale në shumë prej 446.€, në afat prej 8 (tetë) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

27. Në një datë të pasaktësuar, Komuna e Gjakovës kishte paraqitur ankesë kundër aktgjykimit të lartpërmendur në Gjykatën e Qarkut në Pejë.
28. Më 29 shtator 2005, Gjykata e Qarkut në Pejë kishte nxjerrë Aktgjykimin Ac. nr. 113/05, me të cilin e ndryshoi aktgjykimin e lartpërmendur të Gjykatës Komunale në Gjakovë dhe kërkesëpadinë e parashtruesit e refuzoi si të pa bazuar. Gjykata e Qarkut kishte arsyetuar se parashtruesi kishte krijuar marrëdhënie të punës të kontraktuar për kohë të caktuar, duke filluar prej 1 janarit 2003 deri më 30 qershor 2003. Rrjedhimisht, parashtruesit i kishte përfunduar marrëdhënia e punës pas skadimit të kohëzgjatjes së marrëdhënies së punës të përcaktuar me kontratë.
29. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi kishte paraqitur revizion në Gjykatën Supreme, kundër aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës së Qarkut, duke theksuar mos zhvillimin e procedurës disiplinore.
30. Nga shkresat e lëndës vërehet se më 25 tetor 2006 Gjykata Supreme, me Aktgjykimin Rev. nr. 10/2006, kishte refuzuar si të pabazuar revizionin e parashtruesit, duke vlerësuar se është fakt jorelevant që ndaj paditësit nuk është zhvilluar procedura disiplinore për vërtetimin e shkeljes serioze të detyrave nga marrëdhënia e punës.
31. Ndërkohë që zhvilloheshin procedurat në Gjykatën Supreme, **më 1 dhjetor 2005 parashtruesi ishte ankuar në KPMK** (ankesa ishte përcjellë përmes Ministrisë së Shërbimeve Publike).
32. Më 25 shkurt 2008, KPMK-ja nxori Vendimin A 02 158/2005, me të cilin vendosi si në vijim:
- “I. APROVOHET pjesërisht ankesa e ankuesit Agron Vula A 02 158/2005 e datës 1.12.2005 dhe lënda i kthehet organit të punësimit për shqyrtim dhe vendosje.*
- II. OBLIGOHET organi i punësimit Komuna e Gjakovës që në afat prej 15 ditësh nga dita e pranimit të këtij vendimi të zbatoj procedurën ligjore dhe të miratoj vendimin në lidhje me këtë çështje administrative”.*
33. Për sa i përket procedurës së ndjekur për suspendimin e parashtruesit, pjesa relevante e Vendimit të KPMK-së konstatoi: *“Ky organ duke i shqyrtuar provat shkresore të prezantuar gjen se; Suspendimi i të përmendurit është bërë në kundërshtim me procedurën e paraparë me Urdhëresën Administrative nr. 2003/2 lidhur me zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi Shërbimin Civil të Kosovës [...]”.*
34. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi kishte paraqitur në Gjykatën Komunale në Gjakovë propozim për përsëritje të procedurës, për shkak se ishin plotësuar kushtet ligjore nga neni 421 para. 1, pika 8 dhe 9 të LPK-së. Parashtruesi kishte arsyetuar se vendimi i lartpërmendur i KPMK-së përfaqëson fakt të ri.

35. Gjykata Komunale në Gjakovë kishte vendosur që çështjen për kërkesën për përsëritje të procedurës t'ia referojë për gjykim Gjykatës së Qarkut në Pejë.
36. Më 7 prill 2009, Gjykata e Qarkut në Pejë, me Aktvendimin C. nr. 121/09, kishte vendosur që të: *“LEJOHET përsëritja e procedurës e përfunduar në mënyrë të plotfuqishme në bazë të aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 113/05 të dt. 29.09.2005, dhe PRISHEN Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut në Pejë i lartcekur dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë, Rev. nr. 10/2006 i dt. 25.10.2006 dhe HEDHET padia e paditësit në këtë çështje juridike si e parakohshme”*.
37. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi kishte paraqitur padi kundër Komunës së Gjakovës, për pagimin e të ardhurave personale.
38. Më 23 shtator 2009, Gjykata Komunale në Gjakovë, me Aktgjykimin C. nr. 555/07 të nxjerrë në procedurën e përsëritur sipas Aktvendimit të Gjykatës së Qarkut, kishte pranuar padinë e parashtruesit duke detyruar Komunën e Gjakovës që parashtruesit të ia paguante shumat përkatëse në të holla, në emër të kompensimit të të ardhurave.
39. Në një datë të paspecifikuar, Komuna e Gjakovës kishte paraqitur ankesë kundër aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës Komunale të Gjakovës.
40. Ndërkohë, nga shkresat e lëndës vërehet se më 18 nëntor 2009, Ministria e Administrimit të Pushtetit Lokal (MAPL), në përgjigje të një shkrese të parashtruesit të kërkesës, i dërgoi Kryetarit të Komunës së Gjakovës një *“Kërkesë për zbatimin e Vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës”*. Në këtë shkresë (të nënshkruar nga Ministri i MAPL), theksohej se vendimet e KPMK-së janë të detyrueshme dhe duhet të zbatohen dhe se shqyrtimi gjyqësor i vendimit në fjalë nuk e ndal ekzekutimin e tij.
41. Më 22 tetor 2010, Gjykata e Qarkut në Pejë, me Aktgjykimin Ac. nr. 151/10, ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale të Gjakovës (C. nr. 555/07) dhe refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës për ta detyruar Komunën e Gjakovës që atij t'ia paguajë shumat përkatëse në emër të kompensimit të të ardhurave personale.
42. Nga shkresat e lëndës vërehet se Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 151/10, ndër të tjera, theksonte se: *“[...] në bazë të vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës të theksuar më lart nuk është vendosur në mënyrë meritore lidhur me çështjen e marrëdhënies së punës të paditësit, për shkak se ende nuk ka përfunduar procedura gjegjëse administrative tek komuna e paditur dhe nuk ka vendim lidhur me këtë çështje për krijimin e detyrimit të kompensimit të dëmit nuk janë plotësuar kushtet thelbësore, për shkak se deri më tani nuk është vërtetuar në mënyrë të sigurt dhe bindshëm se e paditura në bazë të aktvendimit të kundërligjshëm i ka shkaktuar dëm paditësit.”*
43. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë.

44. Më 3 qershor 2013, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 22/2011, me të cilin e refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit.

B. Procedurat përmbarimore

45. Sipas shkresave të lëndës rezulton se më 30 korrik 2009, Gjykata Komunale e Gjakovës, me Aktvendimin E. nr. 1268/09, e kishte lejuar përmbarimin e vendimit të KPMK-së (të 25 shkurtit 2008).
46. Më 30 dhjetor 2009, Gjykata Komunale në Gjakovë kishte nxjerrë Aktvendimin E. nr. 1268/09, me të cilin ka miratuar prapësimin e Komunës së Gjakovës, kundër vendimit të 30 korrikut 2009.
47. Në arsyetimin e këtij Aktvendimi, Gjykata Komunale kishte potencuar se Vendimi i KPMK-së nuk paraqiste titull ekzekutiv sipas Ligjit për procedurën përmbarimore, sepse kishte të bënte me një obligim procedural të organit të punësimit, e që është zhvillimi i procedurës disiplinore dhe nuk kishte të bënte me asnjë detyrim monetar.
48. Nga shkresat e lëndës vërehet se kundër këtij Aktvendimi të Gjykatës Komunale në Gjakovë, parashtruesi kishte paraqitur ankesë në Gjykatën e Qarkut.
49. Më 22 tetor 2010, Gjykata e Qarkut në Pejë kishte nxjerrë Aktvendimin Ac. nr. 139/10, me të cilin ka refuzuar si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe ka vërtetuar Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, të 30 dhjetorit 2009.

PROCEDURAT PËRMBARIMORE TË ZHVILLUARA NGA VITI 2014

50. Gjykata vëren se pas vendimit të fundit të Gjykatës Kushtetuese në këtë rast (Aktvendimit KI 216/13), janë zhvilluar katër grupe të procedurave përmbarimore.

Grupi i parë i procedurave

51. Nga shkresat e lëndës rezulton se në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës i kishte parashtruar Gjykatës Themelore në Gjakovë propozim për përmbarimin e Vendimit të KPMK-së, të 25 shkurtit 2008. Më 19 dhjetor 2012, Gjykata Themelore në Gjakovë kishte nxjerrë Aktvendimin E. nr. 1100/12, me të cilin lejojë përmbarimin e Vendimit të KPMK-së, nr. A 02-158/2007, duke detyruar debitorin (Komunën e Gjakovës), që “brenda 7 (shtatë) ditësh të veprojë dhe të përmbushë detyrimin e Vendimit përfundimtar të Këshillit”.
52. Në një datë të pasaktësuar, Komuna e Gjakovës paraqiti prapësim kundër aktvendimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore në Gjakovë.
53. Më 29 tetor 2014, Gjykata Themelore në Gjakovë nxori Aktvendimin E. nr. 1100/12, me të cilin refuzoi si të pabazuar prapësimin e Komunës së Gjakovës. Gjykata Themelore arsyetoi se pretendimi i debitorit se Vendimi i KPMK-së nuk paraqet titull përmbarues është i paqëndrueshëm. Gjykata Themelore, më tej,

shtoi se Gjykata Kushtetuese, në praktikën e saj gjyqësore, sikundër edhe Gjykata Supreme me qëndrimin e saj parimor, kanë vërtetuar se vendimet e KPMK-së që kanë të bëjnë me kthim të punëtorit në vend të punës paraqesin titull përmbarues për gjykatat.

54. Nga shkresat e lëndës vërehet se Gjykata Themelore në Gjakovë, duke vepruar sipas parashtrësës së të autorizuarit të parashtruesit, me datë 31 tetor 2014 kishte nxjerrë një Aktvendim (E. nr. 1100/12), duke vendosur që: *“DETYROHET debitori Komuna e Gjakovës, që në afatin prej 7 ditësh, nga dita e pranimit të këtij Aktvendimi, të zbatoj vendimin e Këshillit të pavarur mbikëqyrës të Kosovës, A. 02 158/2005 të dt. 25.02.2008, sipas kërkesës së kreditorit Agron Vula nga Gjakova, i lejuar me aktvendim të kësaj Gjykate të dt. 19.12.2012”*.
55. Më 2 shkurt 2015, Komuna e Gjakovës parashtrroi propozim duke kërkuar kthim në gjendje të mëparshme dhe që t'i lejohej parashtrimi i ankesës kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, të 29 tetorit 2014. Komuna e Gjakovës arsyetoi se më 25 mars 2014 kishte suspenduar nga puna Avokatin Publik Komunal, e në mungesë të tij kishte autorizuar një firmë të avokatëve me seli në Prishtinë që të ndërmarrin të gjitha veprimet në të gjitha kontestet. Firma e avokatëve nuk kishte ndërmarrë veprime për të cilat ka qenë e autorizuar, ngase në këtë çështje njëkohësisht kanë qenë të autorizuar edhe nga kreditori (parashtruesi i kërkesës).
56. Më 27 shkurt 2015, Gjykata Themelore në Gjakovë nxori Aktvendimin E. nr. 1100/12 dhe e hodhi poshtë propozimin e debitorit, Komuna e Gjakovës, me të cilin kishte kërkuar që t'i lejohet parashtrimi i ankesës kundër aktvendimit të asaj gjykate, E. nr. 1100/12, të 29 tetorit 2014 dhe 31 tetorit 2014.
57. Për sa i përket moslejimit të kthimit në gjendjen e mëparshme, Gjykata Themelore në Gjakovë arsyetoi se: *“Sipas dispozitës së nenit 130.2 të këtij Ligji është paraparë se propozimi duhet të paraqitet brenda afatit 7 ditor (afati subjektiv), nga dita kur ka pushuar shkakun i mosveprimit, gjersa, sipas nenit 130.3 të LPK-së, është paraparë se pas kalimit të 60 ditëve, nga dita e mosveprimit (nuk) mund të kërkohej kthimi në gjendjen e mëparshme (afati objektiv). Vet fakti se avokatura publike në Gjakovë, me parashtrësë të dt. 17.12.2014 ka njoftuar Gjykatën se procedura e përmbarimit të titullit përmbarues, pra Vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës A 02 158/2007 të dt. 25.02.2008, është në fazën e përmbarimit, ashtu që Avokatura Publike ka kërkuar nga zyra e personelit të Kuvendit të Komunës së Gjakovës që të vazhdojë procedurën e zbatimit sipas kërkesës së kreditorit, tregon se debitorja ka qenë në dijeni për rrjedhën e procedurës mirëpo, brenda afateve të parapara me nenin 130.1 dhe 2 të LPK-së, nuk ka parashtruar propozim për kthim në gjendje të mëparshme [...]”*
58. Në një datë të pasaktësuar, Komuna e Gjakovës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar ekzistimin e shkeljeve të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që të anulohet aktvendimi i goditur dhe të lejohej kthimi në gjendje të mëparshme.

59. Më 26 tetor 2015, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ac. nr. 1459/15, duke vendosur që: *“REFUZOHET si e pabazuar ankesa e të autorizuarit të debitorës Komuna e Gjakovës, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Gjakovë-Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni civil, E. nr. 1100/12 i dt. 27.02.2015, dhe Aktvendimi E. nr. 1100/12 i dt. 31.10.2014 VËRTETOHET”*.
60. Gjykata e Apelit shpjegoi se debitori (Komuna e Gjakovës) e kishte humbur afatin subjektiv dhe objektiv për kthim në gjendje të mëparshme dhe se për atë arsye Gjykata Themelore në Gjakovë ka hedhur poshtë propozimin për kthim në gjendje të mëparshme.
61. Pjesa relevante e Aktvendimit të lartpërmendur të Gjykatës së Apelit përcaktonte si në vijim: *“ [...] sipas dispozitës së nenit 112 të LPK-së, refuzimi dhe mospranimi i parashtrës konsiderohet si komunikim i kryer në mënyrë të ligjshëm, që në rastin konkret aktvendimi mbi refuzimin e prapësimit të debitorit konsiderohet si pranim i rregullt dhe se nga data e refuzimit të pranimit të aktvendimit gjer me datën kur është dorëzuar propozimi për kthim në gjendje të mëparshme kanë kaluar 94 ditë, që do të thotë se propozimi për kthim në gjendje të mëparshme është ushtruar në gjykatë pas afatit [...]”*.

Grupi i dytë i procedurave

62. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur në Gjykatën Themelore në Gjakovë propozim për përmbarim të Vendimit të KPMK-së, nr. A 02 158/2005, të 25 shkurtit 2008, kundër debitorit (Komuna e Gjakovës).
63. Më 22 dhjetor 2016, Gjykata Themelore në Gjakovë me Aktvendim E. nr. 1268/09 e hodhi poshtë kërkesën e parashtruesit. Gjykata Themelore në Gjakovë arsyetoi se: *“[...] pas analizimit të kërkesës për vazhdimin e procedurës ka konstatuar se një kërkesë e tillë në këtë fazë të procedurës, përkatësisht kur lënda është përfunduar pasi që gjykata me Aktvendim E. nr. 1268/09 e ka shfuqizuar vendimin me të cilin është lejuar propozimi për përmbarim i kreditorit Agron Vula, i cili aktvendim është bërë i plotfuqishëm sipas Aktvendimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 139/10 të datës 22.10.2010 [...] Sipas nenit 64 të LPP-së i cili ndër të tjera parasheh që "përmbarimi i shtyrë mund të rifilloj me kërkesë [të] palës që ka kërkuar shtyrjen para skadimit [të] periudhës së shtyrë", andaj në rastin konkret nuk është shtyrë procedura përmbarimore sipas neneve të lartcekura, por është shfuqizuar aktvendimi me të cilin është lejuar përmbarimi, andaj si rrjedhojë në këtë çështje përmbarimore nuk mund të vazhdohet më tutje pasi që çështja ka përfunduar me aktvendim të formës së prerë”*.
64. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës u ankua në Gjykatën e Apelit, kundër vendimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
65. Më 28 gusht 2017, Gjykata e Apelit, me Aktvendimin CA. nr. 380/2017, refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë (të 22 dhjetorit 2016). Gjykata e Apelit shpjegoi se

Aktvendimi i Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 1268/09, i 30 korrikut 2009, është anuluar dhe se anulimi i atij vendimi është vërtetuar dhe është bërë i formës së prerë me Aktvendimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 139/2010, të 22 tetorit 2010.

66. Për sa i përket natyrës dhe mospërmbarimit të Vendimit të KPMK-së, Gjykata e Apelit shpjegoi: *“Vendimi i KPMK-së ka të bëjë me dy aspekte: Vazhdimi i procedurës disiplinore të iniciuar me aktvendim për suspendim dhe pagesën e kompensimit në ½ e të ardhurave personale mujore [...] Gjykata e shkallës së dytë vlerëson se me vendimin e KPMK-së të dt. 25.02.2008, me nr. A 02 158/2007 nuk është vendosur në mënyrë meritore, por çështja i është kthyer punëdhënësit në procedim të sërishëm për vendimmarrje, andaj vendimi i tillë nuk është i përshtatshëm për përmbarim, sepse në të nuk janë përcaktuar objekti i përmbarimit, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit, ashtu siç është përcaktuar në nenin 27 të LPP-së [...] Meqenëse organi punëdhënës Komuna e Gjakovës, nuk ka vepruar sipas vendimit të KPMK-së, për nxjerrjen e vendimit përkatës në procedurë administrative, kreditori ka pasur mundësi që në kushtet e parapara me paragrafin 3 të nenit 29 të Ligjit për Konfliktin Administrativ, nr. 03/L-202, t’i drejtohet me kërkesë të veçantë KPMK-së, përkatësisht në kushtet e parapara me këtë dispozitë ligjore të filloj konfliktin administrativ”.*

Grupi i tretë i procedurave

67. Në një datë të pasaktësuar, Komuna e Gjakovës kishte paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit për anulimin e Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12, me të cilin ishte lejuar përmbarimi i Vendimit të KPMK-së, nr. A 02 158/2007, i 25 shkurtit 2008. Komuna e Gjakovës kishte pretenduar se çështja është gjykuar me vendim të formës së prerë të Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 139/10, të 22 tetorit 2010.
68. Më 4 dhjetor 2017, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ac. nr. 516/16, me të cilin refuzoi si të pabazuar ankesën e debitorit Komuna e Gjakovës dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12. Gjykata e Apelit arsyetoi se pretendimet e debitorit janë të pabazuara sepse me Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë është lejuar përmbarimi i Vendimit të KPMK-së, nr. A 02 158/2007, i 25 shkurtit 2008. Gjykata e Apelit shtoi se ai vendim është i formës së prerë dhe i përmbarueshëm.

Grupi i katërt i procedurave

69. Pas Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit (të 26 tetorit 2015), parashtruesi kishte paraqitur në Gjykatën Themelore në Gjakovë, propozim për lejimin e përmbarimit sipas Vendimit të KPMK-së (të 25 shkurtit 2008).
70. Më 19 janar 2016, Gjykata Themelore në Gjakovë, me Aktvendimin E. nr. 1100/12, vendosi që: *“HEDHET POSHTË propozimi për lejimin e përmbarimit i kreditorit Agron Vula, nga Gjakova, kundër debitorit Komuna e Gjakovës, për shkak të ekzistimit të gjyqvarësisë (litispendencës)”.*

71. Gjykata Themelore në Gjakovë arsyetoi se: *“Gjykata duke bërë shikimin e shkresave të lëndës, e më pas edhe shikimin e evidencës së lëndëve sipas detyrës zyrtare ka vërejtur se i njëjti kreditor ndaj të njëjtit debitor për të njëjtin objekt të përmbarimit paraprakisht me 30.07.2009 ka parashtruar të njëjtin propozim. Duke konstatuar se për të njëjtën çështje përmbarimore në këtë Gjykatë është duke u zhvilluar procedura ndaj palëve të njëjta, me të njëjtin objekt të përmbarimit, mbështetur në të njëjtin dokument përmbarues pra në Vendim të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës i Kosovës, nr. A 02 158/2005, i dt. 25.02.2008. Lënda në fjalë mban numrin e Gjykatës E.nr.1268/09 dhe është lejuar përmbarimi me dt. 30.07.2009”.*
72. Ndërkohë, në një datë të pasaktësuar parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore të Gjakovës, E. nr. 1100/12, të 19 janarit 2016, që kishte hedhur poshtë propozimin për lejimin e përmbarimit të Vendimit të KPMK-së për shkak të ekzistimit të gjyqvarësisë (litispendencës).
73. Më 18 shtator 2018, Gjykata e Apelit, me Aktvendimin Ac. nr. 227/18, refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës ndërsa vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12, të 19 janarit 2016. Gjykata e Apelit arsyetoi, ndër të tjera, se në bazë të nenit 17 të LPP-së, në lidhje me nenin 262.3 dhe 262.4 të LPK-së, parashihet se: *“Gjatë kohës së ekzistimit të gjyqvarësisë për të njëjtën kërkesëpadi nuk mund të iniciohet gjykim i ri midis palëve të njëjta. Nëse, prapëseprapë bëhet një gjë e tillë, gjykata e hedhë poshtë padinë”.*
74. Më 30 tetor 2018, parashtruesi i kërkesës i kishte paraqitur Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit propozim për iniciimin e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë, kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018.
75. Më 16 nëntor 2018, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit njoftoi parashtruesin e kërkesës se nuk ishte aprovuar kërkesa e tij, sepse nuk kishte bazë të mjaftueshme ligjore për paraqitjen e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

76. Parashtruesi i kërkesës pretendon se mospërmbarimi i Vendimit të KPMK-së, nr. A 02 158/07, i 25 shkurtit 2008, nga debitori Komuna e Gjakovës, shkel të drejtat e tij të garantuara me nenet 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E drejta për Mjete Juridike], 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, në lidhje me nenet 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] dhe 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të KEDNJ-së.
77. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktvendimet e Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12, i 19 dhjetorit 2012 dhe 29 tetorit 2014, kanë vërtetuar se Vendimi i KPMK-së, A 02 158/07, i 25 shkurtit 2008, është i “formës së prerë dhe i përmbarueshëm”.

78. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Vendimi i KPMK-së dhe i gjykatave i akordon atij të drejtën për t'u kthyer në vendin e punës: “...*jam fitues i të drejtës për t'u kthyer në vendin e mëparshëm të punës, sepse jashtëligjshëm isha suspenduar përkohësisht nga vendi i punës, dhe për këtë edhe më tutje trajtohem punëtor aktiv i të paditurës dhe e cila argumentohet nga vendimet e Këshillit dhe aktvendimet e gjykatave [...] argumentohet nga Vendimi i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Republikës së Kosovës në Prishtinë A 02 158/2007 i datës 25.02.2008 sepse me këtë vendim trajtohem punëtor aktiv i Kuvendit të Komunës së Gjakovës [...]*”.
79. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktvendimi i Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 1459/15, i 26 tetorit 2015, ka refuzuar prapësimin e debitorit Komuna e Gjakovës dhe ka vërtetuar aktvendimet e Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12, të 19 dhjetorit 2012 dhe 29 tetorit 2014. Sipas parashtruesit të kërkesës, vendimet e sipërpërmendura të Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Themelore në Gjakovë kanë vërtetuar se Vendimi i KPMK-së, A 02 158/07, i 25 shkurtit 2008, është i “formës së prerë dhe i përmbarueshëm”.
80. Parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimi i katërt i Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, i 18 shtatorit 2018, ka prishur vendimin e formës së prerë të KPMK-së, që më herët ishte vërtetuar me aktvendimet e Gjykatës Themelore në Gjakovë, E. nr. 1100/12, të 19 dhjetorit 2012 dhe 29 tetorit 2014 dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 1459/15, i 26 tetorit 2015.
81. Parashtruesi, për t'i mbështetur pretendimet e tij, i referohet jurisprudencës së Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përkatësisht rastit *Brumarescu kundër Rumanisë* (rasti nr. 28324/95, GJEDNJ, Aktgjykim i 28 tetorit 1999) dhe jurisprudencës së Gjykatës Kushtetuese të Kosovës, përkatësisht rastit nr. KIO4/12 (parashtrues *Esat Kelmendi*, Aktgjykimi i 20 korrikut 2014) dhe rastit nr. KI112/12 (parashtrues *Adem Meta*, Aktgjykimi i 5 korrikut 2013). Sipas parashtruesit të kërkesës, rastet e sipërcituara janë të rëndësishme për rastin e tij sepse “është paraqitur një situatë e ngjashme e mospërmbarimit të vendimeve administrative nga gjykatat”.
82. Përfundimisht, parashtruesi kërkon nga Gjykata: (i) ta deklarojë kërkesën të pranueshme; (ii) të konstatojë se ka pasur shkelje të nenit 31, 32, 49 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenet 6 dhe 13 të KEDNJ-së dhe nenin 13 të Protokollit nr. 11 të KEDNJ-së; (iii) të deklarojë të pavlefshëm Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018, i cili “shkeli nenin 54 të Kushtetutës dhe 13 të KEDNJ-së”; dhe, (iv) ta kthejë Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, të 18 shtatorit 2018, “për rishqyrtim në pajtueshmëri me aktgjykimin e kësaj Gjykate, në përputhje me rregullin 74 (1) të Rregullores së punës, gjithashtu të merr parasysh se Vendimi i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbyesit Civilë të Kosovës në Prishtinë, duhet të përmbarohet”.

Përgjigja e Komunës së Gjakovës

83. Në përgjigjen e saj të kërkuar nga Gjykata, Komuna e Gjakovës theksoi si në vijim: (i) ndaj parashtruesit të kërkesës nuk është zhvilluar procedurë disiplinore; (ii) duke qenë se parashtruesi kishte kontratë me afat të caktuar

pune (prej datës 01.01.2003 deri me 30.06.2003), Komuna nuk pa pasur bazë ligjore për të zhvilluar procedurën, sepse procedura disiplinore nuk mund të zhvillohet ndaj punëtorëve të cilëve iu është “ndërprerë marrëdhënia e punës”; (iii) parashtruesi i kërkesës ishte ftuar nga Komandanti i Brigadës së Zjarrfikësve që të paraqitet në punë në postin zjarrfikës por ai nuk i ishte përgjigjur ftesës në fjalë; dhe, se (iv) parashtruesi i kërkesës nuk ka shteruar të gjitha mundësitë në procedurë administrative kundër heshtjes administrative të garantuara me ligj.

84. Lidhur me shterimin e të gjitha mundësive në procedurë administrative, Komuna e Gjakovës argumenton se: *“Komuna e Gjakovës ka qenë e detyruar të veproj sipas ligjit gjithnjë duke u bazuar në provat dhe kompetencat e saj, ashtu që nga sqarimet u vërtetua se organi i punësimit-Komuna nuk ka mbajtur procedurë disiplinore siç e ka obliguar Këshilli i Pavarur me vendim A 02 158/2005, për shkak të situatës së krijuar (shkëputjes së marrëdhënies së punës), sipas shkresave të lëndës Agron Vula ka qenë i obliguar që të veprojë kundër heshtjes së administratës (për mos zbatimin e Vendimit të Këshillit të Pavarur), e që një fakt i tillë vërtetohet se Agron Vula asnjëherë nuk ka ushtruar-vepruar sipas Ligjit për Konflikt Administrativ – heshtje administrative të organit të Komunës, ai nuk ka shtjerë të gjitha mundësitë e tij në procedurë administrative të garantuara me ligj, por ai në vazhdimësi ka vepruar me procedura gjyqësore, përmbarimore pa i shtjerë të gjitha procedurat-mjetet siç parashihen me procedurë administrative, andaj rrjedh se të gjitha kontestet i ka humbur dhe atë në të gjitha instancat Gjyqësore”.*
85. Komuna gjithashtu vë në pah se parashtruesi *“në vazhdimësi ka ushtruar ankesa të ndryshme sa herë që ndërrohet qeverisja lokale, por kjo çështje nuk ka të bëjë aspak me vullnetin e Kryetarit të Komunës apo të Avokatit Publik Komunal, siç pretendon parashtruesi”.*

Dispozitat ligjore relevante

RREGULLORJA E UNMIK-ut PËR SHËRBIMIN CIVIL TË KOSOVËS, nr. 2001/36

*Neni 11
Apelimi*

11.3 Në rastet kur Këshilli bindet se vendimi i kundërshtuar ka shkelur parimin e parashtruar në nenin 2.1 të kësaj Rregulloreje, ai urdhëron një mjet të përshtatshëm juridik me shkrim dhe një urdhëresë që i drejtohet sekretarit të përhershëm apo përgjegjës kryesor të organit përkatës të punësimit, i cili është përgjegjës për zbatimin e urdhrin të organit të punësimit.

11.4 Në rastet kur organi i punësimit përkatës nuk i përmbahet vendimit dhe urdhrin të Këshillit, Këshilli ia paraqet rastin Kryeministrit dhe Përfaqësuesit Special të Sekretarit të Përgjithshëm.

URDHËRESË ADMINISTRATIVE NR. 2003/2

ZBATIM I RREGULLORES SË UNMIK-UT NR. 2001/36 MBI SHËRBIMIN CIVIL TË KOSOVËS

*Neni 31
Procedurat disiplinore*

31.5 Në rastet e shkeljeve serioze, nëpunësi civil mund të suspendohet me pagesë derisa hetimet dhe ose procedurat disiplinore të jenë duke u zhvilluar. Urdhri i suspendimit me pagesë bëhet vetëm nga udhëheqësi kadrovik i organit të punësimit.

LIGJI Nr. 03/L-192 PËR KËSHILLIN E PAVARUR MBIKËQYRËS PËR SHËRBIMIN CIVIL TË KOSOVËS

*Neni 12
Ankesat*

4. Në rastet kur Këshilli bindet se përmes vendimit të kundërshtuar janë shkelur parimet apo rregullat e Shërbimit Civil të Republikës së Kosovës, ai nxjerr vendim me shkrim i cili i drejtohet zyrtarit të nivelit të lartë drejtues apo përgjegjësit kryesor të organit përkatës të punësimit, i cili është përgjegjës për zbatimin vendimit të Këshillit.

*Neni 13
Vendimi i Këshillit*

Vendimi i Këshillit paraqet vendimin administrativ të formës së prerë dhe ekzekutohet nga zyrtarit të nivelit të lartë drejtues ose personi përgjegjës i institucionit që e ka marrë vendimin e parë ndaj palës. Ekzekutimi duhet të bëhet brenda afatit prej pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita e pranimit të vendimit.

*Neni 15
Procedura në rast moszbatimi të vendimit të Këshillit*

1. Moszbatimi i vendimit të Këshillit nga personi përgjegjës i institucionit paraqet shkelje të rëndë të detyrave të punës sipas ligjit për Shërbimin Civil në Republikën e Kosovës.

Pranueshmëria e kërkesës

86. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
87. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

88. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon të jetë viktimë e shkeljes kushtetuese, për shkak të moszekutimit të vendimit të një autoriteti publik, gjegjësisht KPMK-së. Prandaj, ai është palë e autorizuar.
89. Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesi i kërkesës i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj dhe në mungesë të ndonjë mjeti tjetër efektiv në dispozicion, për të mbrojtur të drejtat e tij, ai i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese.
90. Gjykata po ashtu u referohet neneve 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që parashohin:

*Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]*

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

*Neni 49
[Afatet]*

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

91. Gjykata vëren se vendimi i fundit në këtë procedurë është Aktvendimi i Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 227/18, i 18 shtatorit 2018, dhe se kërkesa është dorëzuar në Gjykatë më 17 dhjetor 2018. Rezulton se kërkesa është dorëzuar në pajtim me afatin ligjor të paraparë me nenin 49 të Ligjit.
92. Gjykata po ashtu konsideron se parashtruesi i kërkesës ka treguar saktësisht se cilat të drejta, të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ, pretendon se janë shkelur në dëm të tij, për shkak të mospërmbarimit të Vendimit të KPMK-së, A 02 158/07, të 25 shkurtit 2008.
93. Prandaj, Gjykata vjen në përfundim se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike; se ka respektuar kushtin e dorëzimit të kërkesës brenda afatit ligjor; ka sqaruar me saktësi shkeljet e pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, si dhe ka treguar cili është akti konkret i autoritetit publik që kontestohet.

94. Për më tepër, në dritën e pretendimeve të kërkesës dhe argumentimit të tyre, Gjykata konsideron se kërkesa ngre çështje serioze kushtetuese dhe adresimi i tyre varet nga shqyrtimi i meritave të kërkesës. Po ashtu, kërkesa nuk mund të konsiderohet si qartazi e pabazuar, brenda kuptimit të rregullit 39 të Rregullores së punës, si dhe nuk është krijuar asnjë bazë tjetër për ta shpallur atë të papranueshme.
95. Rrjedhimisht, Gjykata shpall kërkesën të pranueshme për shqyrtim të meritave të saj.

Meritat e kërkesës

96. Gjykata fillimisht sjell në vëmendje, edhe një herë, se në rastin e parashtruesit tanimë ka nxjerrë dy aktvendime për papranueshmëri, me numrat KI57/09 dhe KI216/13. Në rastin nr. KI57/09, Gjykata kishte shpallur të papranueshme kërkesën e parashtruesit për shkak të mos shterimit të mjeteve juridike. Kurse në rastin nr. KI216/13, Gjykata kishte shpallur kërkesën e parashtruesit qartazi të pabazuar, duke konstatuar se Vendimi i KPMK-së nuk kishte urdhëruar Komunën e Gjakovës që parashtruesin ta kthejë në vendin e punës, por që procedurën disiplinore ndaj tij ta zhvillojë në pajtim me ligjin për shërbyesit civilë në fuqi.
97. Gjykata gjithashtu përsërit se pas vendimit të fundit të Gjykatës Kushtetuese për këtë rast (Aktvendimi KI 216/13, i 23 janarit 2014), në të njëjtën çështje janë zhvilluar katër grupe të tjera të procedurave dhe janë marrë disa vendime gjyqësore. Ato procedura kanë pasur të bëjnë me (mos)përmbarimin e vendimit të KPMK-së dhe si të tilla janë objekt shqyrtimi nga Gjykata Kushtetuese në këtë rast.
98. Rrjedhimisht, në shqyrtimin e meritave të kërkesës, Gjykata vë në pah se kërkesa e parashtruesit ngre dy çështje themelore: (i) nëse vendimi i KPMK-së në rastin konkret ka qenë i detyrues dhe i ekzekutueshëm; dhe, (ii) nëse mospërmbarimi i vendimit të KPMK-së ka shkaktuar shkelje të së drejtës së parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (neni 31 i Kushtetutës), në ndërlidhje me të drejtën për mjete juridike (neni 32 i Kushtetutës) dhe të drejtën për mbrojtje gjyqësore të të drejtave (neni 54 i Kushtetutës).

(i) Lidhur me efektin e vendimeve të KPMK-së

99. Përkitazi me natyrën juridike të vendimeve të KPMK-së, Gjykata e konsideron të rëndësishme që fillimisht t'i referohet nenit 101 [Shërbimi Civil] të Kushtetutës, që përcakton:

“1. Përbërja e shërbimit civil do të pasqyrojë shumëllojshmërinë e popullit të Kosovës, duke marrë në konsideratë parimet e barazisë gjinore, të njohura ndërkombëtarisht.

2. Një Këshill i Pavarur Mbikëqyrës për shërbimin civil siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil dhe i cili pasqyron diversitetin e popullit të Republikës së Kosovës”.

100. Në dritën e këtyre dispozitave kushtetuese, Gjykata thekson qëndrimin e saj parimor se KPMK-ja është institucion i pavarur i themeluar me Kushtetutë, gjegjësisht në pajtim me nenin 101. 2 të Kushtetutës. Prandaj, të gjitha detyrimet që dalin nga vendimet e këtij institucioni, lidhur me çështjet që janë nën juridiksionin e tij, prodhojnë efekte juridike për të gjitha institucionet përkatëse, ku statusi i të punësuarve rregullohet me Ligjin për Shërbimin Civil të Republikës së Kosovës. Në këtë kuptim, KPMK-ja ka tiparet e një gjykate, gjegjësisht tribunali për shërbyesit civilë, në kuptim të nenit 6 të KEDNJ-së.
101. Në ndërlidhje me këtë, Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, sipas të cilës *“gjykata’ karakterizohet në kuptimin thelbësor të termit nga funksioni i saj gjyqësor, që do të thotë vendosja e çështjeve brenda kompetencave të saj në bazë të rregullave të së drejtës dhe pas procedurave të kryera në mënyrë të paraparë* (Shih, Aktgjykimi i 30 nëntorit 1987 në çështjen *H kundër Belgjikës*, Seria A. nr. 127, f. 34, § 50; shih po ashtu rastin e GJEDNJ-së *Belilos kundër Zvicrës*, ankesë nr. 10328/83, Aktgjykimi i 29 prillit 1988, § 64).
102. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Vendimi i KPMK-së i 25 shkurtit 2008 ishte nxjerrë në kohën kur themelimi i KPMK-së dhe përmbarimi i vendimeve të saj ishte rregulluar me Rregulloren e UNMIK-ut nr. 2001/36 për Shërbimin Civil të Kosovës dhe Urdhëresën Administrative nr. 2003/2 për zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 për Shërbimin Civil të Kosovës, që kishin hyrë në fuqi më 22 dhjetor 2001, gjegjësisht më 25 janar 2003. Atëbotë, çështja e kompetencave, funksionimit, organizmit dhe zbatimit të vendimeve të KPMK-së ishte rregulluar me akte të nxjerra nga UNMIK-u (që kishte kompetenca ekskluzive legjislative, ekzekutive dhe gjyqësore në Kosovë).
103. Në këtë drejtim, Gjykata thekson qëndrimin e saj konsekuent që e ka mbajtur në të gjitha rastet e vendosura prej saj, që kanë pasur të bëjnë me vendimet e KPMK-së, që nga viti 2012 e këndej. Gjykata në vazhdimësi ka vënë në pah se një vendim i KPMK-së prodhon efekte juridike për palët dhe, për këtë arsye, një vendim i tillë është vendim i formës së prerë në procedurë administrative dhe i përmbarueshëm (Shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese në rastet *KIO4/12 Esat Kelmendi*, Aktgjykimi i 24 korrikut 2012 dhe nr. *KI74/12, Besa Qirezi*, Aktgjykim i 4 prillit 2015 dhe referencat e cituara aty).
104. Gjykata sjell në vëmendje se ndër rastet e para ku ishte konstatuar se vendimet e KPMK-së janë të formës së prerë dhe të detyrueshme për përmbarim është Aktgjykimi i Gjykatës Kushtetuese në rastin nr. *KIO4/12*, i 24 korrikut 2012. Në aktgjykimin në fjalë, Gjykata kishte trajtuar efektin e vendimit të KPMK-së të datës 18 mars 2011 – që do të thotë pas hyrjes në fuqi të Ligjit për KPMK-në Nr.03/L-192, i cili më vonë, më datë 10 gusht 2018, u zëvendësua dhe u shfuqizua nga Ligji për KPMK-në 06/L-048. Që të dyja ligjet në fjalë, janë miratuar nga Kuvendi i Republikës së Kosovës.
105. Gjykata në vazhdimësi ka theksuar se dispozitat përkatëse kushtetuese dhe ligjore, përveç kompetencës lëndore të KPMK-së për të zgjidhur

mosmarrëveshjet e punës për nëpunësit civilë, paraqesin detyrim ligjor për institucionet gjegjëse për të respektuar dhe zbatuar vendimet e KPMK-së.

106. Në këtë vazhdë, Gjykata i referohet praktikës së saj gjyqësore edhe lidhur me mospërmbarimin nga ana e gjykatave të vendimeve administrative – duke përfshirë edhe vendimet e KPMK-së – të cilat nuk kanë parashikuar në mënyrë ekskluzive një detyrim në të holla (Shih, ndër të tjera, vendimet e Gjykatës Kushtetuese në rastet: KI94/13, parashtrues *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 16 prillit 2014; KI112/12, parashtrues *Adem Meta*, Aktgjykim i 2 gushtit 2018 dhe KI04/12, parashtrues *Esat Kelmendi*, cituar më lart, Aktgjykim i 24 korrikut 2012). Në këto raste, Gjykata erdhi në përfundim se një vendim i nxjerrë nga një organ administrativ, i themeluar me ligj, prodhon efekte juridike për palët dhe, rrjedhimisht një vendim i tillë është një vendim administrativ i formës së prerë dhe i përmbarueshëm”.
107. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Vendimi i KPMK-së është i 25 shkurtit 2008. Por, Gjykata po ashtu vëren se ai vendim kishte mbetur objekt i procedurave gjyqësore, që nga viti 2008 deri në vitin 2018.
108. Për më tepër, duke u mbështetur në shkresat e lëndës që ka dispozicion, Gjykata thekson posaçërisht faktin se Vendimi i KPMK-së ishte vërtetuar në procedurë përmbarimore nga Gjykata e Apelit, si shkallë e fundit, me aktvendimet Ac.nr.1459/15 dhe Ac. nr. 516/16, të 26 tetorit 2015, përkatësisht 4 dhjetorit 2017. Këto aktvendime të Gjykatës së Apelit kishin vërtetuar aktvendimet e Gjykatës Themelore në Gjakovë, me të njëjtin numër, E.nr.1100/12, të 31 tetorit 2014, përkatësisht 27 shkurtit 2015, të cilat kishin lejuar përmbarimin e Vendimit të KPMK-së, të 25 shkurtit 2008.
109. Gjykata konsideron se trajtimi për më se dhjetë vite në procedura gjyqësore, i Vendimit të KPMK-së, të 25 shkurtit dhe, sidomos, vërtetimi i karakterit detyrues të tij nga gjykatat e rregullta, kanë bërë që vendimi në fjalë të mos ketë karakter të atëçastshëm por të vazhdueshëm.
110. Rrjedhimisht, Gjykata arrin në përfundim se vendimi i KPMK-së në rastin konkret ka qenë i formës së prerë dhe i detyrueshëm për t’u ekzekutuar.

(ii) Nëse ka shkelje të së drejtës së parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm në ndërlidhje me të drejtën për mjete juridike efektive dhe të drejtën për mbrojtje gjyqësore të të drejtave

111. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike], 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtimit të Profesionit] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt), nenin 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të KEDNJ-së.
112. Në dritën e fakteve dhe pretendimeve të kërkesës, Gjykata konsideron se aspektet thelbësore të saj kanë të bëjnë me të drejtat e parashtruesit të kërkesës

për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, në ndërlidhje me të drejtën për mjete juridike efektive dhe të drejtën për mbrojtje gjyqësore të të drejtave.

Përkitazi me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm

113. Së pari, Gjykata i referohet nenit 31 të Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], që përcakton:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

114. Përveç kësaj, Gjykata i referohet edhe paragrafit 1, të nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të KEDNJ-së, që parasheh:

“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme”.

115. Gjykata po ashtu i referohet nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, që përcakton:

“Të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”.

116. Gjykata rithekson se, duke qenë zotëruese e karakterizimit të fakteve të rastit, nuk e konsideron vetveten të lidhur nga karakterizimi i dhënë nga parashtruesi i kërkesës. Në frymën e parimit *juria novit curia*, Gjykata me vullnetin e vet mund të shqyrtojë ankesat duke u mbështetur në dispozita ose paragrafë në të cilat nuk janë thirrur shprehimisht palët. Në ndërlidhje me këtë, sipas jurisprudencës së GJEDNJ-së, një ankesë karakterizohet nga faktet që përmban ajo dhe jo vetëm nga baza ligjore dhe argumentet e referuara shprehimisht në të nga palët (Shih, *mutatis mutandis*, *Talpis kundër Italisë*, ankesë nr. 41237/14, GJEDNJ, Aktgjykim i 18 shtatorit 2017, paragrafi 77 dhe referencat e përmendura aty).

117. Në këtë sfond, Gjykata fillimisht sjellë në vëmendje se (siç ka kishte konstatuar edhe në Aktvendimin KI 216/13), Vendimi i KPMK-së nuk ka përcaktuar se Komuna e Gjakovës duhet ta kthej parashtruesin e kërkesës në vendin e punës. Mirëpo, KPMK-ja ka urdhëruar Komunën e Gjakovës që procedurën disiplinore ndaj parashtruesit të kërkesës ta zhvillojë në pajtim me ligjin për shërbyesit civilë.

118. Prandaj, Gjykata dëshiron të vë theksin në faktin se përmbartimi i Vendimit të KPMK-së nuk ka pasur të bëjë me kthimin e parashtruesit në vendin e punës (nga ku është pezulluar), por me përfundimin e procedurës disiplinore ndaj tij.
119. Më tutje, duke u mbështetur në shkresat e lëndës që ajo posedon, Gjykata vëren se përkundër përpjekjeve të pareshtura të parashtruesit të kërkesës që vendimi i KPMK-së të përmbartohet, ai vendim nuk është zbatuar asnjëherë dhe as nuk është shfuqizuar. Pra, kanë kaluar më tepër se 10 (dhjetë) vite nga nxjerrja e Vendimit të KPMK-së (25 shkurt 2008) deri në vendimin e fundit të Gjykatës së Apelit (Aktvendim Ac. nr. 227/18, i 18 shtatorit 2018).
120. Në dritën e këtyre fakteve, Gjykata vë në pah pretendimin kryesor të parashtruesit, përkitazi me cenimin e të drejtës së tij të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet aktgjyimit të saj në rastin nr. KI94/13, ku kishte theksuar se “përmbartimi i vendimit të prerë dhe të përmbartueshëm duhet të konsiderohet pjesë përbërëse e të drejtës për gjykim të drejtë, e drejtë kjo e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së (Shih Gjykata Kushtetuese, rasti nr. KI94/13, parashtrues, *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 16 prillit 2014).
121. Gjykata vëren se një qëndrim i tillë mbështetet dhe në praktikën e GJEDNJ-së, e cila thekson se përmbartimi i një vendimi të formës së prerë duhet shikuar si pjesë përbërëse e së drejtës për gjykim të drejtë. Për më tepër, në rastin *Hornsby kundër Greqisë*, GJEDNJ ka vënë në pah se përmbartimi i vendimit të formës së prerë është i një rëndësie edhe më të madhe në kuadër të procedurës administrative në lidhje me një kontest, rezultati i të cilit është i një rëndësie të posaçme për të drejtat civile të palës në kontest (*Hornsby kundër Greqisë*, nr. 18357/91, Aktgjykim i 19 marsit 1997, paragrafët 40-41). Në rastin në fjalë, GJEDNJ konstatoi se parashtruesit e kërkesës nuk do të duhej të ishin privuar nga përfitimi i përmbartimit të vendimit të formës së prerë, që ishte marrë në dobi të tyre.
122. Prandaj, Gjykata thekson se zbatimi i një vendimi të formës së prerë dhe të detyrueshëm, brenda një afati të arsyeshëm, është e drejtë e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së.
123. Në lidhje më këtë, Gjykata vëren se GJEDNJ-ja në praktikën e saj të konsoliduar gjyqësore ka konstatuar se duke u shmangur për më shumë se 5 (pesë) vite për ndërmarrjen e masave të nevojshme për zbatim të një vendimi të formës së prerë dhe të detyrueshëm, autoritetet shtetërore kishin zhveshur dispozitat e nenit 6 nga tërë efekti i tyre i dobishëm (Shih *Hornsby kundër Greqisë*, paragrafi 45).
124. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se mosmarrëveshja e parashtruesit me Komunën e Gjakovës nuk ka qenë posaçërisht e ndërlikuar, sepse KPMK-ja kishte urdhëruar mbajtjen e procedurës disiplinore ndaj parashtruesit, në pajtim me ligjin në fuqi. Vendimi i KPMK-së ka mbetur i pazbatuar nga Komuna e Gjakovës edhe sot e kësaj dite.

125. Gjykata merr në konsideratë përgjigjen e Komunes së Gjakovës se, duke qenë se parashtruesit të kërkesës i kishte skaduar kohëzgjatja e kontratës së punës, ndaj tij nuk ka mundur ta zhvillohej procedura disiplinore. Sidoqoftë, Gjykata vë theksin në konstatimin e dhënë në Vendimin e KMPK-së, se suspendimi i parashtruesit nga vendi i punës, nga ana e Komunes së Gjakovës, ishte bërë në kundërshtim me dispozitat përkatëse ligjore në fuqi. Prandaj, efekti i Aktvendimit jo-ligjor të Komunes së Gjakovës (i vitit 2003), për “suspendimin e përkohshëm” të parashtruesit të kërkesës nga vendi i tij i punës, do duhej të sanohej duke u zbatuar Vendimi i KMPK-së. Aq më tepër kur përmbareshmëria e Vendimit të KMPK-së është konfirmuar me disa aktvendime të Gjykatës Themelore në Gjakovë dhe të Gjykatës së Apelit.
126. Në ndërlidhje më këtë, Gjykata thekson se do të ishte e pakuptimtë nëse sistemi juridik i Republikës së Kosovës do të lejonte që një vendim i formës së prerë në procedurë administrative dhe i përmbareshëm, të mbetej i paefektshëm në dëm të një pale. Prandaj, joefektshmëria e procedurave dhe moszbatimi i vendimeve prodhojnë efekte të cilat sjellin para situatave që janë në shpërputhje me parimin e sundimit të ligjit (neni 7 i Kushtetutës) – parim ky të cilin të gjitha autoritetet publike në Kosovë janë të detyruara ta respektojnë (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese në rastin KI04/12).

Përkitazi me pretendimet për cenim të së drejtës për mjete juridike efektive dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave.

127. Gjykata merr në konsideratë pretendimet e parashtruesit të kërkesës që kanë të bëjnë me të drejtën për mjete juridike efektive dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave.
128. Së këndejmi, Gjykata i referohet nenit 32 dhe 54 të Kushtetutës, si dhe nenit 13 të KEDNJ-së.

Neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike]

"Secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative të cilat cenojnë të drejtat ose interesat e saj/tij në mënyrën e përcaktuar me ligj".

Neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]

"Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur".

Neni 13 i KEDNJ-së [E drejta për zgjidhje efektive]

"Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare".

129. Gjkata fillimisht nënvizon se secili person ka të drejtë të shterojë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative, të cilat i cenojnë të drejtat ose interesat e tij në mënyrën e përcaktuar me ligj (Shih, *mutatis mutandis*, *Voytenko kundër Ukrainës*, nr. 18966/02, Aktgjykimi i 29 qershorit 2004, paragrafët 46-48).
130. Duke pasur parasysh konstatimet e saj lidhur me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (1) të KEDNJ-së, Gjkata konsideron se ankesat përkitazi me ato nene janë të "argumentueshme" për qëllime të neneve 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të KEDNJ-së (shih, *mutatis mutandis*, *Boyle dhe Rice kundër Mbretërisë së Bashkuar*, 27 prill 1998, paragrafi 52).
131. Gjkata rithekson se nenet 32 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së, përcaktojnë se sistemi juridik duhet të vë në dispozicion një mjet efektiv juridik që autorizon organin kompetent të adresojë thelbin e një pretendimi për shkelje të Kushtetutës dhe KEDNJ-së (shih GJEDNJ, *Sharxhi dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, Aktgjykim i 11 janarit 2018, paragrafi 81 dhe referencat e përmendura aty).
132. GJEDNJ në disa rast ka potencuar se efekti i nenit 13 është detyrimi për shtetet që të ofrojnë mjete juridike efektive, që mundësojnë shqyrtimin e thelbit të një kërkesë të argumentueshme sipas Konventës dhe për të mundësuar korrigjimin e dukur (shih vendimet e GJEDJ: *Kudla kundër Polonisë*, Aktgjykimi i 26 tetorit 2000; *Kaya v. Turqisë*, Aktgjykimi i 19 shkurt 1999). Më tutje, GJEDNJ ka vënë në pah se neni 13 duhet të jetë "efektiv" në ligj dhe në praktikë (shih, për shembull, *Ilhan kundër Turqisë*, Aktgjykimi i 27 qershor 2000). GJEDNJ, poashtu, ka theksuar se "efektiviteti i mjetit juridik", në kuptim të nenit 13 të KEDNJ, nuk është i kushtëzuar me garancinë për një zgjidhjeje të favorshme për parashtruesin e kërkesës (*Kudla kundër Polonisë*).
133. Në rastin konkret, Gjkata vëren se, duke kërkuar përmbarrimin e Vendimit të KPMK-së, parashtruesi i kërkesës i është drejtuar disa herë gjykatave të rregullta si dhe Gjykatës Kushtetuese. Për më tepër, Gjkata rithekson se, në procedurën përmbarrimore, gjykatat e rregullta (të shkallës së parë dhe të dytë), kanë nxjerrë disa vendime në dobi të parashtruesit –që lejuan përmbarrimin e Aktvendimit të KPMK-së – dhe disa vendime të kundërta.
134. Pra, parashtruesi ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, për përmbarrimin e Aktvendimit të KPMK-së. Megjithatë, pavarësisht përpjekjes së tij, ai Aktvendim nuk është përmbarruar, as nga organet kompetente të Komunës së Gjakovës dhe as nga gjykatat kompetente. Faktikisht, mjetet juridike të

- përdorura nga parashtruesi i kërkesës, sikundër edhe vendimet gjyqësore në dobi të tij, nuk kanë pasur ndonjë efekt praktik në situatën e tij.
135. Në ndërlidhje me këtë, Gjykata i referohet praktikës së GJEDNJ-së, e cila në rastin *Klass kundër Gjermanisë* ka theksuar se *“kur një person konsideron se është paragjykuar përmes një akti për të cilin pretendon se është në kundërshtim me Konventën, ai duhet të këtë në dispozicion një mjet juridik para autoriteteve shtetërore, që do i mundësojë zgjidhjen e kërkesës së tij dhe, nëse duhet, ofrimin e kompensimit. Kështu, neni 13 duhet të interpretohet në atë mënyrë që të garantojë një mjet juridik efektiv para autoritetit shtetëror për secilin që pretendon se të drejtat dhe liritë e tij të garantuara me Konventë janë shkelur”* (Shih *Klass kundër Gjermanisë*, Aktgjykimi i 6 shtatorit 1978, paragrafi 64).
  136. Mosekzistimi i mjeteve juridike apo mekanizmave të tjerë efektive, për përmbartimin e Aktvendimit të KPMK-s (pavarësisht se cili do të ishte epilogu për parashtruesin nga përmbartimi i atij Aktvendimi), cenon të drejtën për mjete juridike efektive, të garantuar me nenin 32 dhe të drejtën për mbrojtje gjyqësore të të drejtave, të garantuar me nenin 54 të Kushtetutës, në ndërlidhje me të drejtën për zgjidhje efektive, të garantuar me nenin 13 të KEDNJ-së.
  137. Ky qëndrim është në përputhje me praktikën e Gjykatës, e cila në rastin KI 94/13 ka theksuar se *“mosekzistimi i mjeteve juridike apo mekanizmave të tjerë efektive, për përmbartimin e Aktvendimit të Drejtorisë (Komunale), ndikon në të drejtën për mjete juridike efektive, të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës dhe nenin 13 të KEDNJ-së. Në bazë të këtyre dispozitave, secili person ka të drejtë të shterojë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative, të cilat i cenojnë të drejtat ose interesat e tij në mënyrë në përcaktuar me ligj”* (shih vendimin e Gjykatës Kushtetuese: KI94/13, parashtrues *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli dhe Xhemile Osmanaj*, Aktgjykim i 16 prillit 2014, paragrafi 90; shih *mutatis mutandis, Voytenko kundër Ukrainës*, Nr. 18966/02, Aktgjykimi i 29 qershorit 2004, paragrafët 46-48).
  138. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj të përcaktojë se cila do të ishte mënyra më e përshtatshme që gjykatat e rregullta dhe Komuna e Gjakovës, në kuadër të kompetencave që kanë, t'i gjejnë mekanizmat efikas për të përmbushur në mënyrë të plotë detyrimet që përcaktohen me ligj dhe Kushtetutë.
  139. Barra e përmbartimit të vendimit të formës së prerë dhe të detyrueshëm të KPMK-së bie mbi gjykatat e rregullta dhe Komunën e Gjakovës. Mungesa e mekanizmave zbatues të këtij autoriteti publik, në asnjë mënyrë nuk duhet të jetë arsye për mohimin e të drejtës së parashtruesit të kërkesës që vendimi i formës së prerë dhe i detyrueshëm të ekzekutohet në dobi të tij.
  140. Së këndejmi, Gjykata konsideron se është e patolerueshme që parashtruesi i kërkesës – pavarësisht nga përpjekjet e tij për më shumë se dhjetë vite – nuk i ka gëzuar të drejtat që i janë njohur atij me vendimin KPMK-së.

141. Gjykata po ashtu potencon se është e papranueshme që kërkesa e parashtresit nuk është trajtuar me seriozitetin dhe efikasitetin e duhur për më shumë se dhjetë vite, nga gjykatat e rregullta dhe Komuna e Gjakovës. Për më tepër, vendimet e gjykatave të rregullta rreth përmbartimit të Vendimit të KPMK-së janë kundërthënëse dhe kanë vënë barrë joproporcionale mbi parashtresin e kërkesës, duke kërkuar, për shembull, që ai ta përdorë një mjet juridik në vend të tjetrit. Në këtë drejtim, Gjykata vë në pah arsyetimin e Gjykatës së Apelit (Aktvendimi CA. nr. 380/2017 i 28 gushtit 2017), që, mes tjerash, kishte përcaktuar: “*Meqenëse organi punëdhënës Komuna e Gjakovës, nuk ka vepruar sipas vendimit të KPMK-së, për nxjerrjen e vendimit përkatës në procedurë administrative, kreditori ka pasur mundësi që në kushtet e parapara me paragrafin 3 të nenit 29 të Ligjit për Konfliktin Administrativ, nr. 03/L-202, t’i drejtohet me kërkesë të veçantë KPMK-së, përkatësisht në kushtet e parapara me këtë dispozite ligjore të filloj konfliktin administrativ*”.
142. Gjykata i referohet praktikës së GJEDNJ-së, e cila qartazi lë të kuptohet se nëse një ose më shumë mjete juridike potencialisht efektive janë në dispozicion, parashtresit është i obliguar që ta përdorë vetëm njërin prej tyre (*Aquilina kundër Maltës*, [DHM], paragrafi 39). Në të vërtetë, kur një mjet juridik është përdorë, nuk kërkohet përdorimi i një mjeti tjetër juridik që në thelb ka të njëjtin qëllim (*Micallef kundër Maltës* [DHM], paragrafi 58). Është e drejtë e parashtresit që ta zgjedh mjetin që është më i përshtatshëm në rastin e tij (*O’Keefe kundër Irlandës* [DHM], paragrafët 110-11). Pra, nëse e drejta vendore ofron paralelisht disa mjete juridike në sfera të ndryshme të së drejtës, një parashtresit që ka kërkuar korrigjim për një shkelje të pretenduar të Kushtetutës dhe KEDNJ-së, përmes njërit nga ato mjete, nuk duhet që domosdo t’i përdorë mjetet tjera që në thelb kanë të njëjtin qëllim (*Jasinskis kundër Letonisë*, paragrafët 50 dhe 53-54).
143. Gjykata po ashtu e konsideron të nevojshme të potencojë se parashtresit të kërkesës nuk mund t’i ngarkohet faj për zvarritjen e procedurave dhe mospërmbartim të vendimit të KPMK-së, sepse ai vetëm kishte shfrytëzuar mjetet juridike dhe kishte ndjekur rrugët gjyqësore, në pajtim me ligjin në fuqi (shih, *mutatis mutandis*, *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë*, paragrafi 68).
144. Prandaj, Gjykata arrin në përfundim se pamundësia për të ndërmarrë veprime të mëtejshme ligjore për përmbartimin e Aktvendimit të KPMK-së, paraqet gjithashtu shkelje të neneve 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe të nenit 13 të KEDNJ-së.
145. Në fund, Gjykata konsideron se nuk duhet të merret më tej me pretendimet për shkelje të nenit 49 të Kushtetutës, sepse pretendimet dhe kërkesat e tilla janë konsumuar nga konstatimet e Gjykatës për shkelje të neneve 31 dhe 32 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së dhe nenin 13 të KEDNJ-së (shih, *mutatis mutandis*, rasti nr. KI65/15, parashtres, *Tatjana Davila, Ljubiša Marić, Zorica Kršenković, Zlatoj Jevtić*, Aktgjykim i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i 14 shtatorit 2016). Për më tepër, Gjykata përsëritë konstatimin e saj se Aktvendimi i KPMK-së nuk i njeh parashtresit të drejtën për kthim në vendin e punës, por detyron Komunën e Gjakovës (si autoritet publik), që të zbatojë procedurën disiplinore ndaj parashtresit të kërkesës.

Përfundim

146. Gjykata Kushtetuese vë në pah detyrimin e saj kushtetues që të sigurojë që procedurat që zhvillohen para autoriteteve publike, sidomos para gjykatave, duhet të respektojnë të drejtat themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë.
147. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se mospërmbarimi i Aktvendimit të KPMK-së nga Komuna e Gjakovës, sidomos pas disa vendimeve të gjykatave të rregullta që lejuan përmbarimin e tij, kanë shkaktuar shkelje të neneve 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës, si dhe të neneve 6 dhe 13 të KEDNJ-së.
148. Gjykata rithekson që Vendimi i KPMK-së nuk ka përcaktuar se debitori, gjegjësisht Komuna e Gjakovës, duhej ta kthente parashtruesin e kërkesës në vendin e punës. KPMK-ja ka urdhëruar Komunën e Gjakovës që procedurën disiplinore ndaj parashtruesit të kërkesës ta zhvillonte në pajtim me dispozitat ligjore në fuqi për shërbyesit civilë. Prandaj, Gjykata nuk ka trajtuar çështjen nëse parashtruesi i kërkesës duhet të kthehet, ose jo, në vendin e punës.
149. Në ndërlidhje me këtë, Gjykata thekson se, mbështetur në jurisprudencën e konsoliduar të GJEDNJ-së, sa herë që konstatohet shkelje e të drejtës për gjykim të drejtë nga neni 6 i KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës, për aq sa është e mundur, duhet të vihet në pozitë që të gëzojë të drejtat që ai do t'i kishte pasur nëse procedurat do ishin zhvilluar në pajtim me garancitë e KEDNJ-së (shih rastin e GJEDNJ-së, *Kingsley kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 28 majit 2002, paragrafi 40 dhe referencat e përmendura aty).
150. Megjithatë, Gjykata konsideron se rasti në shqyrtim është i veçantë sepse, ndonëse moszbatimi i Vendimit të KPMK-së përbën shkelje të garancive procedurale të parapara me Kushtetutë dhe KEDNJ-së, zbatimin i tij mund të jetë i pamundur për arsye objektive. Pra, mund të jetë objektivisht e pamundur që të zhvillohet procedura disiplinore, siç është kërkuar me Vendimin e KPMK-së të vitit 2008, sidomos për shkak se parashtruesi i kërkesës ka pasur marrëdhënie të punës me kohëzgjatje të caktuar.
151. Rrjedhimisht, duke pasur parasysh rrethanat e veçanta të rastit nën shqyrtim, Gjykata është e detyruar të mjaftohet me konstatimin e shkeljes së neneve 31 dhe 32 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së dhe nenin 13 të KEDNJ-së, duke udhëzuar parashtruesin e kërkesës në procedurë civile, pranë gjykatave të rregullta, për kompensim eventual të dëmit (shih praktikën e gjykatave të rregullta në rastin e *Gëzim Kastratit dhe Makfire Kastratit*, Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren, C. nr. 1209/13, i datës 03.07.2019).

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullat 59 (1) dhe 66 të Rregullores së punës, më 22 prill 2020, njëzëri

VENDOS

- I. TË SHPALLË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se mospërbarimi i Vendimit të KPMK-së, A 02 158/2005, i 25 shkurtit 2008, ka shkaktuar shkelje të nenit 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 dhe 13 të KEDNJ-së;
- III. TË UDHËZOJË parashtruesin e kërkesës në procedurë civile për kompensim eventual të dëmit;
- IV. TË URDHËROJË që ky Aktgjykim t'u komunikohet palëve dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, të publikohet në Gazetën Zyrtare;
- V. TË SHPALLË se ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi